

et Par Forespørgsler, som jeg vil rette til den høitærede Indenrigsminister. Jeg troer ikke, at Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvor Havnen paa Vestkysten skal være, eller hvorledes den skal være, i det Væsentlige kan falde anderledes ud end saaledes, som det er besvaret i den ærede Indenrigsministers Forslag. Jeg troer, at det vil vise sig, at dette Forslag er faa vel forberedt og tidligere er behandlet med faa megen Sagkundskab, at vi rolig kunne gaae til at votere det, dersom man forresten vil finde det rigtigt at inblade sig paa Sagen. Jeg troer navnlig ikke, at der er Fare for, at en Indvending, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder), skulde have noget Betydeligt at sige, nemlig den, at der skulde være Fare for en Tilslutning, som skulde vanskeliggjøre Benyttelsen af Havnen; thi vil man gjenneemtage tidligere Actstykker, saavel fra den fremmede Ingenieur, der har behandlet Spørgsmaalet, som fra den danske Ingenieur, der har haadt at gjøre dermed, og om hvem jeg i Forbigaaende skal sige, at han er den her i Landet, som kjennder bedst til de vestjydske Forhold, vil man see, at der er taget alle mulige Hensyn til disse Forhold. Der kan ikke være Tale om en Tilslutning af selve Havnen, thi derfor er der tilstrækkeligt sørget ved Forhavnets Udbygning, saaledes at der findes en naturlig Udshylning Sted, og jeg skal bemærke, at denne Udshylning nødvendig regelmæssig maa føre en stor Vandmasse ud i Vesterhavet over Graadby, hvorved den ikke kan undlade at gjøre sin Virkning gjældende der. I alt Fald er det ganske vist, at denne Regulering af Forholdene paa disse Steder vil skaffe langt større Sikkerhed for, at Dybden nogenlunde vil kunne bevare sig, end om man Intet gjør. — Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) i, at vi maae alvorlig drøfte Sagen og tillige tage Hensyn til Kostbarheden af Anlægget; men vi bør rigtignok ikke tage Hensyn dertil paa den Maade, som han antog, nemlig saaledes at man maastee kom til det Resultat at anlægge Havnen billigere. Jeg troer, det ligger klart for i Sagens tidligere Actstykker, at der ikke let kan være Tale om at bespare noget Væsentligt; tværtimod er jeg bange for, at Be-

kostningen, saaledes som den ærede Minister har foreslaaet Ordenen i Anlægget, vil blive noget høiere. Jeg kan heller ikke gaae ind paa, at man skulde forsøge paa at give en kortere Udførelsestid, men Alt dette staaer i Forbindelse men de finansielle Betæneligheder, som man her møder.

Jeg kommer nu til de Forespørgsler, jeg vilde rette til den ærede Indenrigsminister, og jeg er foranlediget til at gjøre dem ved Udtryk, der forekomme i de af mig tidligere omtalte Betænkninger. Saaledes vil der Sp. 1926 i Tillæget til Rigsdagstidenden for 16de Samling findes en Bemærkning om en Vanskelighed, der er ved et Havneanlæg paa dette Sted, nemlig at der nu neppe fører nogen Sognevei dertil, og at der, naar der skal anlægges en saadan Havn, i stor Maalestof maa staffles nye og store Forbindelser tilveie. Jeg seer heri et Beviis paa, at det Punkt, hvor Havnen skal anlægges, i dette Dødblik ligger noget isoleret, saaledes at der er overordentlig stor Vanskelighed ved at tilføre det de fornødne Materialer, ligesom det ogsaa utrykkelig siges andetsteds, at dette ikke haves tilstede, idet der Sp. 1940 i det samme Tillæg vil findes en Bemærkning om, at der er Nødvendighed for at tilføre det ad Jernbanen. Som Følge heraf kan jeg ikke skjønne rettere, end at det, naar man nu beslutter sig til Anlægget af en Havn, inden man har tænkt paa tillige at paa-begynde Anlægget af en Jernbane i denne Egn af Landet, nødvendigheds vil medføre, at Betænkningerne blive noget større, end de ere anslaaede til; hvormeget har jeg ingen Forestilling om, men naar man betænker, at det Hele væsentlig skal bygges af Steen, bliver det en kostbar Transport at udføre, saameget kostbarere, som den nuværende Afgang til dette Punkt er meget slet. Det var kun i Anledning af disse to Punkter, jeg vilde tillade mig at bede den ærede Minister om Oplysning.

Jernbanen: Det er vistnok enhver Tids Opgave alvorlig at henvende Tanken paa, hvad der i det Hele kan tjene til Landets Velserd; men med dobbelt Styrke synes denne Opgave at stille sig baade til Regjering og Folk i Liden som vore, da vi ere rammende af